

Akademický rok 2021/2022

Diplomová práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Hana Magdoňová

Název práce: 39 dní na planině

Slovní hodnocení:

Stávání se jako performativní akt

V loňském roce realizovala Hana Magdoňová praktickou část své diplomové práce, která spočívala v 39 dnech trvající performanci, kdy pobývala v brněnském opuštěném dole Hády. Byla to jistá obdoba Kristových 40 dnů na poušti, ale s posthumanistickým přesahem, kdy Hana uvádí v praxi současnou feministickou teorii, reprezentovanou autorkami jako je Dona Harraway, Rosi Braidotti, či Astrida Neimanis. Výstupem projektu je brožura, která je kombinací deníkových záznamů, cvičení a teoretických přesahů média performance.

Diplomová práce Hany Magdoňové 39 dní na Planině umožňuje přímé a funkční zkoumání tělesnosti, osobní mytologie, performativity nejen skrze uměleckou a spirituální praxi, ale také skrze současné teoretické, filozofické, antropologické a psychologické texty. Magdoňová pracuje s vlastním tělem a jeho možnými přesahy. Její umění spočívá v prožívání současného okamžiku, v odmýšlení konceptuality, ve stávání se živou nejen lidskou strukturou na tváři Země, v tomto případě na planině Hády.

Magdoňová se nezabývá současnými uměleckými trendy a stylovou estetikou, zajímá ji tvorba samotná coby magický počín transformace vlastního já v širší mezidruhovou strukturu. Brožura, která podává zprávu o performanci, je vyvedená v jednoduché funkční grafice, která nechce odvádět pozornost od obsahu. Stejně jako video či foto dokumentace je přítomna spíše pro navození či dokreslení určité atmosféry. Hana pracuje výzkumnou metodou auto-antropologie. Projekt záměrně realizovala v loňské sezóně, protože věděla, že chce 39 dnů nejdříve plně prožít a potom s odstupem sdílet s diváčkou veřejností v podobě úsporné dokumentace a textu deníkových záznamů, které jsou obsahem brožury. Performativní estetika podle Fischer-Lichte nepotřebuje rámec krásy a dokonalosti, ale rámec přenosu přímého prožitku, který obsahuje určitý transformační potenciál. Ke svému působení na planině používá Magdoňová metaforu totemu, jako určitého vertikálního rozměru, možnosti znovuoobnovené spirituality, jako prostředku k osvobození se od normativních požadavků společnosti a dosažení určité osobní svobody a autenticity.

Osobnost Hany Magdoňové i silný umělecký statement mne zaujal již kolem roku 2018, kdy vstoupila na uměleckou scénu. Její práci jsem nesledovala z pozice pedagožky, ale z pozice umělkyně. Hana vždy ve svých akcích pracovala se změněným stavem vědomí a určitou liminalitou. Čas v jejích performancích jakoby mizel nebo ztrácel na významu. Tento fenomén souvisí s ritualitou a se schopností se plně soustředit. Jednalo se o dlouhé časové úseky bezčasy či netypické časy jako například 3h ráno na náměstí u kašny, či právě 39 dnů trvající performance na Hádech. Vždy byla v práci Magdoňové přítomna sexualita, jako určitá všeprostupující viscerální síla, která je motorem poměrně fyzicky náročných zkušeností. Práci s dechem, tělesným napětím, třasem, hlasem, sluchem a kůží nám Magdoňová zprostředkovává ve svých cvičeních, které se staly součástí brožury. Tato cvičení nám umožňují zastavit a ponořit se do nitra. Několikrát Hana performovala se zalepenýma očima a rovnou vstupovala do tranzu. Když jsem se s ní setkala poprvé, což bylo v rámci méjí kolektivní performance *Theatrum Mundi 2.0*, ztělesnovala rozvernou antickou bohyni Baubo, která má oči na prsou a ústa v místě vulvy. Těmito očima pozorovala během performance umění ve sbírkách galerie GASK. Ve své osobní tvorbě navazuje na body art 70. tých let 20.století. Zdůrazňuje feministické pojetí tělesnosti, nahoty, bolesti, spirituality, sexuality a jiných liminálních prožitků na hranici vědomí. Během několika let rozvinula svou tvorbu do praktického výzkumu, který provádí v rámci platform *Agronauts collective*, *Realities research Lab* a symposia *Crossing borders*. Některé z těchto platform založila a na jiných se podílí umělecky i produkčně. Letos byl její výzkum veřejnosti představen formou participativní výstavy *Becoming Post_Human*, která proběhla nedávno v galerii FaVU. Výstava byla uvedena mottem: "This is not a gallery space, this is body of the research".

Práci Hany Magdoňové porozumíme, když zaměříme v duchu posthumanismu centrální fokus našeho vnímání z člověka samotného, na proces vzájemných vztahů všech obyvatel živé a neživé přírody. Pokud se chceme tímto směrem proměnit, tak je potřeba navázat vztah k prostředí, překonat dualistický rozpor *nature-culture*. Krajinu prostě není možné dále kolonizovat, potřebujeme ji naslouchat, mít k ní vztah, být do ní pozváni, nabízet a ne nutit. Pokud k procesu odmyšlení, stávání se přistupujeme s důvěrou a citlivostí, ukazují se nám znamení, dostáváme dary, které jsme neočekávaly. Trable stávání se spočívají v přílišném nátlaku a hluku, neschopnosti být tichem..Je potřeba procesu nepřekážet a stávat se tou změnou osobně. Co nemá být, se rozpadne, co je pevné zůstane, všechno nakonec rozfouká vítr...

V umělecké i teoretické práci Hany Magdoňové je znát poctivost přístupu k uměleckému výzkumu i prožitku performance. Právě ve chvíli, kdy se teorie takto kvalitně váže s praxí, může dojít k zajímavým výsledkům bádání. Záměrem Hany Magdoňové je věnovat se u nás nepříliš rozšířené praxi performativního výzkumu. Celkově práci považuji za velmi inovativní a konzistentní a hodnotím stupněm A.

Otázky k rozpravě:

Pro koho je Vaše práce určena? Na které umělecké osobnosti a směry Vaše práce navazuje? Jaký je Váš vztah k feministickému hnutí?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

Mgr et MgA Darina Alster

Datum: 9. 5. 2022